

ljenji osnovala štenografija vseslovanska. Nadjamo se, da tega poziva ne bojo prezrli tudi oni Slovenci, kateri si prizadevajo za to, da dobimo stanovitna pravila sedanja čas toliko potrebne umetnosti.

* „Slovenska Vila“, ktera bo obsegala snopič mičnih povestic in pesem, se tiska pri Blazniku. Imeli smo priliko viditi rokopis in reči moramo, da se ne bode kesal, kdor bo segel po lepoznavski knjižici, ko pride na svetlo.

* Kmali se začne tudi pri Blazniku tiskati Janežičev žepni nemško-slovenski slovar, vès predelan in obilo pomnožen.

* „Cvetja“ 23. in 24. vezek prideta kmali na svetlo: 23. vezek obsega nadaljevanje poljskega romana „Kirdžali“, 24. pa prvo polovico A. Umekovih „pesem.“ „Glasnik“ pravi, da je „Cvetje“ tudi letos našlo lepe podpore med Slovenci, sosebnost med slovensko mladino, — ktero podporo tudi po pravici zasluži.

* Mična šaloigra „Igra Pikè“ po nemški „Eine Parthie Piquet“ je prišla ravnokar po gosp. M. Vilharji poslovenjena na svetlo. Ker le 4 oseb igra v nji, je tudi čitavnicam pripravna.

Dopisi.

Iz Gorice 1. marca. — t — O pustnih dnevih je vse veselo; zakaj bi si tedaj ne smeli privoščiti tudi bogoslovci nedolžnega veselja? — Zabava naša sicer ni druga, kakor ta, da zapojemo kako lepo slovansko pesem, pa to nam je tukaj dosti, ker ne čuje se v Gorici ravno preveč čistega domačega petja. Pripravili smo tedaj tudi za letos nekaj pesmic, ter hotli ž njimi končati navadno večerjo. — Vsedemo se k stolu malo pred, ko druge dni, povžijemo nekaj, in ravno so imeli nastopiti prvi pevci, kar vratar naznani, da so dospeli v semenišče preuzvišeni nadškof in — že so bili v refektorji. Sprejeti od vodja dr. Hrasta se vsedejo in rado-voljni poslušajo celo malo besedo. Igralo se je na flavto, fisharmoniko, glasovir in kitare; vrstili so se v petji in godbi Slovenci in Talijani, in se v obče prav vrlo obnašali. Omeniti moram tu le krasne četvorke „Ljubice“ za glasovir, zbora Nedvedovega „Popotnik“, čveterospeva „Domorodna iskrica“, besede Š. Gregorič-a, napev T. Trepala — (obá sta tukajšnja bogoslovca), ki so izmed družih slovenskih še posebno dopadale. Bolj pustnemu dnevu primerna pa je bila laška „Aria nel Don Procopo“, samospev z mimiko. Sklepala je vso vrsto popotnica Moraveka s flavto in kitarami. — Ko so se milostljivi nadškof dvignuli k odhodu, stopi pred nje eden izmed bogoslovcev, ter izreče jim v kratkem latinskem govoru dostojno zahvalo za veliko čast, da so blagovolili udeležiti se naše domače zabave in za neskončno radost, ktero je tolika milost vnela v srcu vsakemu izmed nas. Odšli so, potem ko so izrekli svojo zadovoljnost, in nas po očetovsko opomnili, v potrebnih stvaréh, posebno pa tudi v cerkvenem petji, tako pridno in vspešno napredovati. Dvakrat bolj nam je dišal ostanek večerje naše in kupica vina, ki so nam ga dali po vrhu. Vsacemu je v prsih radosti igralo srcé in legli smo k počitku s sladkim čutjem onega, ki vé, da počiva in biva pod krilom dobrih, krepkih vodnikov. Naj nam jih Bog ohrani še mnogo let! Marniši hočemo tudi tu v soseščini Furlanije gojiti v srcu domoljubje; v vek nam bode najlepša veselica glas domače pesmi, maternega govora.

Iz Tržaške okolice 3. sušca. † — 28. svečana se vé da smo tudi mi praznovali, kar se je največ dalo, tistega možeka, ki so ga nekdaž stavili v pratiko z dvema rogovoma. Vreme je bilo jasno in prijazno. Mene pa ni mikalo burk uganjati; podam se tedaj do

čbelnjaka, da vidim, ali so že pridne živalice občutile spomladansko gorkoto. In res se nisem zmotil. Komaj pridem do ulnjaka, že vidim, kako pridno so vrele na pašo, druge pa že trudne in polne nožice rumenega satovja domú prinašale. Srce mi je igralo veselja. Kar mi na misel pride, da so še na Štajarskem, Koroškem in drugod čbelnjaki pod belo odejo in da si uboge živalice še s perutnicami gorkoto delajo, pričakovaje bolj prijaznega vremena. Pa kaj češ dragi bravec? Saj tudi nam Slovincem ni povsod vreme enako ugodno; v nekterih krajih sije gorkeje solnce bratovske ljubezni do domovine, kakor v nekterih. Al čakajmo! bo že boljše; saj nam marsikteri svetuje, da še — lahko čakamo. — Al kam sem zašel od čbelnjaka! Ne zameri, dragi čitatelj, povedati sem ti le hotel, da letos so bile skorej vse tukajšnje čbelice oropane po hudobni roki, kar se druga leta ni čulo pri nas. Res žalostno! V tem trenutku mi pridejo na misel „Novice“, ki so nam že toliko koristnega povedale o čbeloreji; sežem v žep, kakor imam navado, zmiraj jih sabo nositi; pa glej! namesti „Novic“ pritiram „Slovenca“ na dan in naletim na dopis iz Trsta, kateri nasvetuje, naj bi tukajšnji kmetje si sami svojo čitavnico osnovali. Gosp. dopisnik kaže, da so mu celó malo znane okoliščine čitavnice tržaške. Kako da ravno zdaj, ko se čitavnica lepo razcveta in se je tudi šest kmetov iz okolice zapisalo za ude, svetuje, naj bi si omenjeni kmetje sami svojo čitavnico osnovali! Se mu mar smilijo zavoljo daljave? Ali ne ve, da so vsi, razun enega, le četrť ure oddaljeni od čitavnice tržaške. Ako bi si hotli sami svojo osnovati, bi imeli najmanj eno uro hodá. Še bolj čudno se mi pa zdi, kako to, da je gosp. dopisnik v strahu, da bi se potalijančili še le zdaj, ko so začeli v čitavnico hoditi! Kaj je čitavnica za potalijančanje? Marsikaj imam še na srcu; al raji molčim, kar mislim, da oni dopis je imel le dober namen, da naj domá gojimo narodnost in jo širimo med ljudstvom, da pa gosp. dopisnik je le besede stavil — premalo jasno.

Vreme na Notranjskem 5. marca. — Dopis iz vremške doline v predzadnjih „Novicah“ list 8. nam nič kaj po volji ne zvoní po ušesih tako, da ne morem molčati. Kar se piše od lanskega vina našega, je res sploh, kakor drugod, tudi tukaj slabeje memo prejšnjega leta. Da se tukajšnja vina ne primerjajo brškim in črnokalskim, je tudi resnično. Al gosp. dopisnik je vendar čisto pozabil, da se je lanskega vina že več vozičkov izpeljalo iz naše doline v vnanje krčme in da se ni bati, da bi še ostalega vina ne spečali; kajti prihaja čedalje bolje, in tudi kupca je — hvala Bogu — vedno več. Najbolj nevoljni pa smo brali, kar se v onem dopisu piše o naših dveh farnih zvonikih. Dopisnik ni vedel, da so nam bili ti denarji od sl. ministertva še le pred dvema mescema dovoljeni, in da so še vedno le zapisani na papirji. Prezrl je tudi, da o zimskem času ni pričenjati takošnih del. Tedaj ni resnica, kar meri na zanikrnost faranskih predstojnikov in oskrbnikov. Škode pa zarad tega tudi še nikjer ni, kajti toliko je še stavbe in strehe na njih, da nobena stvar zdatne škode trpela ne bode. To je bilo treba očitno omeniti, da se dá vsakemu svoje!

Vremski posestnik.

Iz Planine. — Tukaj imate drage „Novice“ zopet malo vrstic iz naše doline. — 20. svečana smo zopet imeli slovesno veselico v naši čitavnici. Bil je velik ples, pri katerem smo vojaško godbo iz Ljubljane od c. kr. nadvojvoda Ludovikovega polka imeli. Okoli 8. ure zvečer so se pričeli zbirati gostje domači, kakor tudi iz bližnjih in daljnih krajev planinske okolice. Prišlo jih je toliko, da je bila dvorana prepolna; četrťorko je moral en oddelek še v sobi zraven dvorane

plesati. Dvorana je bila tako okusno okinčana, da se je gostje niso zadosti nagledati mogli. Prelep je bil pogled na krasotice, katerih se je ta dan obilo število v narodni obleki snidlo. Kar pa se tiče godbe, ni preveč rečeno, da se Planina takošne še ne spominja. Razšli so se gostje prav zadovoljni z vsem še le, ko se je zjutranja zarja razgrinjati jela. — Najpridenem še program za veselice in izhode, ki jih bo naša čitavnica prihodnjo pomlad imela, namreč: 12. dne t. m. gledišče s tombolo; 19. dne t. m. tombolo; 26. dne t. m. besedo s tombolo; 2. aprila gledišče s tombolo; 9. aprila tombolo; 17. aprila besedo s tombolo; 23. aprila tombolo; 7. maja izhod na cerkniško jezero; 21. maja izhod pred jamo (Luegg); 11. junija izhod na planinsko goro; 25. junija izhod v Škocijan. — Vsaka veselica se začne ob pol 8. uri zvečer, vsak izhod iz čitavnice pa ob 6. uri zjutraj. Ob enem se naznanja še to, da bode izhod vselej prihodnjo nedeljo, ako utegne na dan naznanjenega izhoda neugodno vreme biti.

Iz Gorenskega poleg Kranja. J. B. — V nekem listu „Novic“ je bilo omenjeno, da nekteri pogorelci z goljufnimi listi beračijo. Pri nas se je ravno taka pripetila. Mladeneč pri dvajsetih letih je pogoril. K županu gré, da bi mu ubožen list naredil. Zgodilo se mu je po volji. Kmali potem pa zopet pride po drugi list rekši, da je prvega zgubil. Ker župana ni bilo domá, je njegovo hčer naprosil, da mu drug list naredi. Tako so na dvoje beračili, pa ne, da bi bil sam nosel beraško mavho po svetu, ampak je najel zdaj moškega, zdaj žensko; kar so nabrali, so med-se delili. Ko je župan po lista poslal, mu prvega nazaj dá; ker se pa lenuhu delati ne ljubi, raji berači. Star pregovor pravi: „Komur se beraška palica v mladih letih v rokah ogreje, berači tudi v starosti.“ Zatoraj Vas prosim, častiti bravci, če vam kdo v pest pride z listom, na katerem je pečatnik s sv. Šimnom in Judežem, tirajte ga v sodnijo, da se tacim goljufijam v okom pride.

Iz Ljubljane. Seja mestnega odbora 4. dne t. m. se je, ko so odborniku Stedry-u nekteri popravki poslednjega protokola spodleteli, začela z mnogimi vprašanji (interpelacijami). Odbornik dr. Orel želi izvediti, kaj je s kanalom iz ljublj. grada proti Gruberjevemu grabnu? Župan dr. Costa odgovori, da bo mestnega inženirja podrezal, da stori, kar je treba. — Odbornik V. C. Župan obrača pozornost mestnega odbora na bolnišnico za otroke, ki jo namerava dr. Kovač napraviti, in pa na hišo za sirote, ktere dežela naša še zmiraj nima, čeravno je neki že nekoliko kapitala za to pripravljenega, in želi, da bi g. župan o tem povedal, kar mu je znano. Župan je obljubil v prihodnji seji odgovora. — Odbornik Horak praša, kako je s tistima dvema oraloma zemlje na Golovcu, ki ju ima g. Maly v posesti, za ktera pa mesto davek plačuje; že pod ranjcim županom Ambrožem je sprožil to reč, pa šla je — brž ko ne zavoljo prevelicega števila magistratnih uradnikov! — kakor marsiktera druga stvar pod klop ad acta, da dosihmal še ni prišla na dan. Župan je obljubil v prihodnji seji povedati, kako in kaj. — Odbornik Blaznik praša: Kako dolgo bojo še pod „rotovžem“ predivo prodajali, da človek ob tržnih dnevih ne more skozi? Župan odgovori, da to bo skrb novega tržnega komisarja. — Po predlogu odbornika Šventnerja je bilo sklenjeno, da se siromakom na Notranjskem daruje iz mestne kase 500 gold. Pri tej priliki je župan rekel, da ni res, kar se mnogokrat toži o žalostnem stanju mestnega premoženja; ako se pogleda v druga mesta, vidimo povsod, da imajo dolgove in mestno doklado; mi nimamo ne unih, ne te; če bi on imel glas odbornika — pravi župan — bi predlagal, naj se Notranjcem daruje 1000 gold. — Po-

tem so se začele obravnave dnevnega reda. Odbor je sprejel Zalo harjeve štipendije za dijake; po predlogu šolskega odseka, ktereга sporočevavec je bil odbornik dr. Bleiweis, je bila učiteljem mestne Št. Jakobške šole za izredni nedeljski nauk priznana remuneracija vsakemu po 50 gold. za leto 1863 in ravno toliko za leto 1864. — Odbornik Stedry je v imenu stavbinega odseka poročal o mnogih stavbinih zadevah, ki so bile večidel po predlogu sprejete. — V skrivni seji je bilo nekterim Ljubljančanom podeljeno meščanstvo, udovi Globočnikovi 100 gold. in dvema otrokoma po 50 gold. letne podpore.

— C. k. deželna vlada je 14. dne u. m. oklicala, da premije in svetinje za konje se bojo letos delile v Kranji 26. avgusta (véliceга srpana), to je, dva dni po sv. Jerneji.

— Prečastiti gosp. Jože Klemenčič je izvoljen za prvega kateheta na c. kr. normalki ljubljanski in učenika katehetike in metodike v bogoslovji. Govori se, kakor „Danica“ pravi, da mesto družega kateheta dobí g. Fr. Boštjančič.

— Ces. kr. deželna vlada je z odpisom od 23. februarja hranilnici dovolila, da more „Matici“ darovati v občnem zboru 16. febr. sklenjenih 3000 gold. iz rezervinega zaklada (po pravilih hranilničnih mora namreč v vsako darilo privoliti c. k. vlada); z odpisom od 27. febr. pod št. 262 sl. hranilnica naznanja upravnemu odboru „Matičinemu“, naj sprejme zdaj tri 5% metalične obligacije z 57 kuponi.

— „Južni Sokol“ je v natisu izdal zgodovino svojo od začetka svojega (1. oktobra 1863) noter do konca leta 1864. Na drobno in z gorko besedo so popisane vse bridke in radostne dogodbe, ki jih je „Sokol“ doživel v prvem letu; al vidi se, da vesele neizmerno presegajo tožne. „Sokol“ stoji na trdnih nogah; temu priča so število udov, stan premoženja in obćecenjena delavnost njegova. Le možato naprej in složno, in čedalje krepkejše bo stalo društvo, ktero ima zdrave svoje korenine v domači zemlji!

— Ker je gosp. Sovan odpovedal čitavnici stanovanje in pri tej odpovedi ostaja, je bil v nedeljo občni zbor, v katerem je bil poseben odsek izvoljen iz 5 odbornikov in 3 namestnikov, katerih naloga je, da združeni z gospodarskim odsekom odborovim poročajo zadnji čas do 1. junija l. l. čitavničnemu odboru, kje da bi se dalo novo stanovališče z dvorano in gostivnico v najem dobiti, ali pa čitavnici zidati lastno poslopje na podlagi gotovih garancij, ki jih ima izvoljeni odsek v svojem sporočilu na znanje dati. — Po pogodbi more čitavnica v sedanjem stanovanji ostati do 1. maja 1866; če pa dobí že do sv. Mihela kje drugod cenejše in pripraviše stanovališče, jo gosp. Sovan že v prihodnjem sv. Mihelu odveže pogodbe.

— V včerajšnjem „Triglavu“ gospod P.-ž. svetuje, naj bi se siromakom Notranjcem ne razdelili vsi nabrani milodari v gotovem denarji, ampak kupilo naj bi se jim živeža in semenskega žita, ker to jim bo še večja pomoč. Vse to se dá v Ljubljani ali kje drugod cenejše kupiti, ako se skupaj kupi veliko; siromakom ni potem še le treba okoli iskati, kje si kupijo in gotovo dražje živeža in semena; marsikdo pa utegne tudi zapiti, kar dobí, in družina njegova nikakor ni rešena nadlog. Železnica naj se naprosi, da brez plačila ali po cenejši tarifi jim dovaževa živež in seme. — Tudi nam se dozdevajo ti sveti dobri in premisljivi vredni.

— Velika beseda na pomoč siromakom na Notranjskem, ki jo čitavnica in „Južni sokol“ napravita v gledišču ljubljanskem, je odločena na večer velikonočnega pondeljka. Zagotovljeno jima je od više strani ta večer gledišče brez stroškov. Program

sicer še ni popolnoma gotov; vendar slišimo, da bo posebno izvrstno vredjen. Spadal bo v 3 vrste: deklamacijni in muzikalni del, veselo gledališčno igro in sokolske produkcije. Ljubljana bo ta večer prav po besedah Koseskovih imela priliko, na očitnem odru viditi napredek „domačega uma in dlana.“ Kadar bode program gotov, ga brž priobčimo bralcem svojim.

— Gosp. Janez Köstel, dosluženi magistratni svetovavec, in pa trgovec gospod Jožef Schantel sta umrla pretekli teden.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državni zbor dunajski še zmiraj praznuje, ker posamezni odseki še niso dovršili svojega dela. Med tem je ministerstvo denarstvenemu odboru dalo vedeti, da ga je volja državne stroške za to leto znižati za 20 milijonov gold., ako državni zbor dovoli, da vsako ministerstvo more v svojem okrožji delati kakor mu je drago in da že tudi za l. 1866 izgotovi državni proračun. Slišali smo že večkrat, kako se finančni odbor poteguje za zmanjšanje državnih stroškov in da se proti pogojem tudi ministerstvo hoče udati temu in izbrisati veliko milijonov. Al kako huda pravda je o tem! Ni nam še natanko znano, kako se brišejo tu in tam preveliki stroški; to pa je gotovo, ako hoče Avstrija v bolji državni stan priti, treba je, kakor je „Tagespost“ unidan dobro rekla, da od zgoraj je treba začeti. Treba je — pravi — premembe v vsej sistemi; ker ni vojske, naj se presilni stroški za armado zmanjšajo; nepotrební birokratizem naj tudi neha. Še zmiraj imamo uradov na število toliko, kolikor jih je bilo ob časih absolutističnega gospodarstva, čeravno so deželni odbori sila veliko opravič odvezeli uradnijam. Ostalo je še zmiraj isto dolgotrajno ravnanje v uradnijah, ki jih opravljajo iste osebe; dolga in počasna pot opraviškega reševanja, nepotrebna pisarija in kupičenje „aktov“ ostalo je pri starem. Še dandanes se zastran vlog, ki bi se dale s kako kratko opombo na vlogi sami rešiti, raznim uradom posebej dopisuje, tako, da se dopisov v kratkem naraste za debel vezek. Oficijozni časopisi nas sicer podučujejo, da se upravni državni organizem na vrat na nos ne dá spremeniti in da je let treba za tako spremembo. Te misli smo tudi mi; toda ali ni že dosti let preteklo, kar stojimo na ustavni podlagi, in vendar se v zljajšanji opravič še za stopinjo nismo naprej pomaknili? Kadar bomo resnobno zavili na pravo pot uredovanja, ni dvombe, da se bo pri opravičstvu prihranilo več stroškov, kakor se komu verjetno zdí. Še vé da trebalo bo zapustiti sistemo, po kateri se osebam — ki se zavolj premoženja lahko odpovedó zvišani pokojnini — zvišana pokojnina daje le zavolj tega, ker stopijo iz visoke službe. Nikdo ne tají, da zaslugam gré plačilo; al to se ne smé goditi na škodo obdačeni večini, kateri je krajcar več, kakor sto goldinarjev njim, ki vživajo izredno pokojnino. Opravila vse zljajšati in prostejšje vrediti, zmanjšati njihove stroške pa ne od spodaj, kjer plača že zdaj komaj zadostuje dostojnemu življenju, ampak od zgoraj, to bo z glasnim veseljem sprejeto, ker bi zmanjšalo stroške, toraj tudi davščine, in v pravo mejo spravilo upliv više birokracije. — Iz mnozih dežel cesarstva se bere, v kako velicij revah je ljudstvo in da v več krajih žuga lakota. — Na glasu je zdaj neko pismo, ktero razodeva program ogerskega prvaka Deaka in hrvaških prvakov Mažuranića, Kukuljevića, Vukotinovića in Prica o združenji Hrvaške in Slavonije z Ogerskim; bistvo tega programa

je „realno zedinjenje“ omenjenih dežel, v katerem bi bile Hrvati in Slavonija ravnopravne. Al le to je vmes, da nobeden omenjenih mož noče nič vediti o tem dogovoru; zato smo prav radovedni, kako bo „Politik“, ktera je priobčila ta program, spričala resnico njegovo. — Česki časniki so še zmiraj v hudih tiskarnih pravdah; gosp. dr. Ed. Gregor, vrednik „Narod. Listov“ mora 13. dne t. m. zopet v zapor za mesec dni; časnik njegov pa je ustavljen za 3 mesece. — Načelnik puntarske poljske vojske Langievic in mnogi rojaki njegovi, ki so takrat bežali v Avstrijo in so jih tu zajeli, so zdaj izpuščeni iz zaprtije. Langievic se je podal v Švajco, ki ga je sprejela za svojega državljan. — Zdaj je že dosti očitno, da pruska vlada se hoče polastiti Šlesvik-Holštajna, za ktere deželi so tudi naši vojaki krv prelivali. Skor da Prus že pravi: „to je moje; naj skusi kdo, mi kaj vzeti!“ Nemški bund je ne briga nič. — Cesarja Napoleona, ki sicer ravnokar vživa slavo, da je s povestnico Julija Cesarja stopil s prestola visocega v vrsto pisateljev, pa neki zelo skrbi čedalje večja prijaznost med rusko in severno-amerikansko vlado. Napoleon le predobro vé, kako malo prijazna je Amerika Angležem, še manj pa Francozom; tedaj ga je strah amerikansko-ruskega prijateljstva. — Vremenski Schökel-prerok v prvi polovici tega meseca prerokuje neprijazno, mrzlo, megleno vreme, sneg, dež in veter; druga polovica bo (po njegovih mislih) večidel prijazna, jasna, topla; h koncu jo bo pa vendar sušec še z repom zavil.

Milodari za siromake Notranjce.

Gospod Terpine Fid., grajščak v Ljubljani	50 gold.
(poleg tega še 10 mernikov leče)	
„ dr. Zupanec Jernej, c. k. notar v Ljubljani	10 „
„ Pleiweis Valentin, posestnik v Ljubljani	10 „
„ dr. E. H. Costa, župan ljubljanski	10 „
„ Sovan Franc Ks., trgovec v Ljubljani	40 „
„ Pleiweis Jože, trgovec v Ljubljani	20 „
„ Vomberger Blaž, fajmošter na Primskem, z dostavkom: „Rad bi še več podaril, ker so mi stiske teh revežev zadostno znane“	10 „
— R. iz Ljubljane	2 zlata po 5 frankov
Gospod dr. J. Vošnjak, okrajni zdravnik v slov. Bistrici na Štajarskem	2 „
„ Ratej Fr., c. k. notar v slov. Bistrici na Štaj.	2 „
„ Šepic Karol, c. k. kontrolor v slov. Bistrici	1 „
„ Potočnik Lovro, kaplan v slov. Bistrici	1 „
„ dr. Jan. Bleiweis, vrednik „Novic“	20 „

Skupaj 176 gold.
in 2 zlata po 5 frankov.

Doneski Maticini se naznanijo prihodnjič.

Kursi na Dunaji 7. marca.

5 % metaliki 71 fl. 90 kr. Ažijo srebra 10 fl. 85 kr.
Narodno posojilo 78 fl. 75 kr. Cekini 5 fl. 31 kr.

Zitna cena

v Ljubljani 6. marca 1865.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 3 fl. 67. — banaške 3 fl. 76. — turšice 2 fl. 94. — soršice 2 fl. 7. — rež 2 fl. 60. — ječmena 2 fl. 54. — prosa 3 fl. 2. — ajde 2 fl. 85. — oves 1 fl. 85.

Loterijne srečke:

V Trstu 4. marca 1864: 57. 52. 70. 84. 51.
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 15. marca 1865.